

**בבית הדין לעררים
מחוז ירושלים**

ערר 1806/16

1. בעניין: _____ חטיב, ת"ז _____
2. _____ חטיב, ת"ז _____
3. _____ חטיב, ת"ז _____ (קטין)
4. _____ חטיב, ת"ז _____
5. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
– ע"ר מס' 580163517

ע"י ב"כ עוה"ד בנימין אחסתרובה (מ"ר 58088) ו/או סיגי בן ארי (מ"ר 37566) ו/או חוה מטרס-עירון (מ"ר 35174) ו/או ענת גונן (מ"ר 28359) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או עביר ג'ובראן-דכוור (מ"ר 44346) ו/או נאסר עודה (מ"ר 68398) ו/או נדיה דקה (מ"ר 66713)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העוררים

- נ ג ד -

רשות האוכלוסין, ההגירה ומעברי הגבול

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' מח"ל 7, ירושלים
טל: 02-5419555; פקס: 02-5419581

המשיבה

תגובה מטעם העוררים להודעת המשיבה ולבקשתה למחיקת הערר

1. בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד מיום 7.7.2016 מתכבדים העוררים להגיש בזאת את תגובתם לבקשת המשיבה מאותו היום, למחיקת ההליך שבכותרת. **העוררים מתנגדים בתוקף למחיקת הערר בשלב זה**, וזאת מהטעמים שיפורטו להלן:

הרקע להגשת הערר

2. הערר שבנדון הוגש לבית הדין הנכבד ביום 1.5.2016 כנגד החלטתה הפסולה של המשיבה לבטל את היתר השהייה שניתן לעוררת 2, רעיה ואם לתושבי קבע בישראל, במסגרת הליך לאיחוד משפחות בו נטלה חלק עם בעלה במשך 15 שנים רצופות. זאת, בעקבות מות בנם בן ה-17 של העוררים 1-2, אשר נורה ונהרג על ידי שוטרי מג"ב במסגרת ניסיון לביצוע פיגוע לכאורה.
3. כאמור בכתב הערר – ולא נסתר על ידי המשיבה – לית מאן דפליג שלמבקשת 2 ולבעלה לא הייתה כל נגיעה או ידיעה מוקדמת בדבר כוונותיו של בנם – באם היו כאלו כלל בנמצא.

4. עוד יודגש, כי נוכח פגיעתה הקשה של החלטת המשיבה בזכויות העוררים, אישר בית הדין הנכבד ביום 17.5.2016 את בקשת העוררים למתן צו הביניים האוסר על נקיטת הליכי אכיפה כנגד העוררת 2 עד להכרעה סופית בערר.
5. עוד יצוין, כי כפי שאף עולה מהחלטת בית הדין הנכבד שבמסגרתה ניתן צו הביניים – כמו גם מהחלטתו של בית הדין הנכבד מיום 5.6.2016 – אין ספק שמעבר לעניינם הפרטני של העוררים, מעלה כתב הערר סוגיה עקרונית הדורשת ליבון.

עמדת העוררים

6. כאמור, ביום 7.7.2016 הגישה המשיבה את הודעתה ובקשתה למחיקת הערר.
7. עמדת העוררים הינה כי דין הערר שבנדון להיוותר תלוי ועומד וזאת מכמה טעמים.
8. ראשית יצוין, כי הסעד שהתבקש בערר דנן על ידי העוררים היה ביטול החלטתה הפסולה של המשיבה והמשך אישור שהייתה בישראל כבעבר.
9. בנוסף, וכאמור לעיל, בית הדין הנכבד הכיר בכך כי מעבר לעניינם הפרטני של העוררים דכאן, מעלה הערר שבנדון סוגיה עקרונית הדורשת ליבון.
10. לבסוף, וכמצוין בס' 4 דלעיל, הרי שבמסגרת הערר דכאן, קיבלה העוררת 2 מידי בית הדין הנכבד צו האוסר על הרחקתה מישראל, הצו בצילו היא חוסה כיום וזאת עד להכרעה הסופית של עניינה.
11. לפיכך, והואיל ולעת הזאת הסעד שהתבקש בכתב הערר בינו עומד, עמדת העוררים הינה כדלקמן: **ככל שחפצה המשיבה לשוב ולבחון את עניינה של העוררת 2, תתכבד ותבחן את עניינה במסגרת סד זמנים מוגדר שייקבע על ידי בית הדין הנכבד. ברם, כל זאת כאשר ההליך והצו המגן על העוררת ייוותרו תלויים ועומדים.**
12. לסיכום, יבקשו העוררים לציין כי הודעת המשיבה מעלה חשש כבד כי אין מדובר אלא בניסיון להשתמש בהליך כקרדום לחפור בו כך שלמשיבה יינתן בעקבות הודעתה מקצה שיפורים נוסף, כאשר העוררים ייוותרו קרחים מכאן ומכאן תוך אילוץם לשוב ולפנות בהליכים חדשים לערכאות.
13. נוכח כל האמור, מבקשים העוררים מבית הדין הנכבד לקבל את עמדתם ולהותיר את הערר והצו שהוצא בעניינה של העוררת 2 על כנם, תוך קביעת סד זמנים מוגדר במסגרתו תשקול המשיבה מחדש את החלטתה ותיידע את בית הדין הנכבד בעניינה.
14. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

ירושלים, 10 יולי 2016